

מסכת מקואות

פרק ט

א. אלֹהֵי חֹזֶצִין בְּאָדָם, חוּטֵי צָמַר וְחוּטֵי כְּשַׁתּוֹן וְחַרְצְיוּנָות שְׁבְּרָאָשֵׁי
הֲבָנוֹת. רַبִּי יְהוֹזָה אָוֹמֵר, שֶׁלְ צָמַר וּשֶׁלְ שַׁעַר אִינְם חֹזֶצִין, מִפְנֵי
שְׁהַמִּים בְּאַין בְּהָם:

ב. קָלְקִי הַלְּבָב וְהַצְּקָנוֹ, וּבֵית הַסְּתָרִים בְּאַשָּׁה, לְפָלוּר שְׁחוֹז לְעַיּוֹן,
וְגָלֵד שְׁחוֹז לְמַפְהָה, וְהַרְטִיה שְׁעַלְיָה, וְשַׁרְף הַיבָּשָׁה, וְגָלְדי צֹאָה שְׁעַל
בְּשָׂרוֹ, וּבְצָק שְׁתַחַת הַצְּפָרָן, וְהַמְּלָמוֹלִין, וְטִיט הַיּוֹן, וְטִיט הַיּוֹצָרים,
וְגַז יְוָנִי. אֵיזָהוּ טִיט הַיּוֹן, זֶה טִיט הַבּוֹרוֹת, שְׁגָאָמֵר (תְּהִלִּים מֵ),
וְיַעֲלֵנִי מִבּוֹר שְׁאוֹן מִטִּיט הַיּוֹן. טִיט הַיּוֹצָרים, כְּמַשְׁמָעוֹ. רַבִּי יוֹסֵי
מִטְהָר בְּשֶׁל יוֹצָרים וּמִטְמָא בְּשֶׁל מַרְקָה. וְגַז יְוָנִי, אֵלֹהֵי יִתְדֹּות
הַדְּרָכִים, שְׁאֵין טוֹבָלִין בְּהָנוֹן וְלֹא מִטְבִּילִין אֹתוֹן. וְשֶׁאָר כָּל הַטִּיט,
מִטְבִּילִין בּוֹ כְּשַׁהְוָא לְהָ. וְלֹא יַטְבֵּל בְּאַבְקָה שְׁעַל רְגָלָיו. לֹא יַטְבֵּל אֵת
הַקְּמָקָמוֹס בְּפֶחָמִין, אֵלֹא אִם כֵּן שְׁפִישָׁה:

ג. אלו שאין חוץין, קלקי הראש, ובית השחי, ובית הסתרים באיש. רבי אליעזר אומר, אחד האיש ואחד האשה, כל המקפיד עליו, חוץין. ושהאין מקפיד עליו, אין חוץין:

ד. לפלוף שבעין, וגָלֵד שעל המכה, ושרף הלה, ולכלויכי צואה שעל בשרו, וצואה שפתחת הצפון, וצפנו המדלדת, כשות של קטן, לא טמא ולא מטמא. קרים שעל המכה, טמא ומטמא:

ה. אלו חוץאים בכלים. הזפת והמור בכללי זוכית, בין מבנים בין מבחויז. על השלחן ועל הטבלה ועל הדרגש, על הנקים, חוץין. על הבלוסין, אינו חוץין. על מנות בעל הבית, חוץין. ועל של עני, אינו חוץין. על אכוף של בעל הבית, חוץין. ועל של זקן, אינו חוץין. ועל המרבדת, חוץין. רק שמעון בן גמליאל אומר, עד כאפר האיטליך:

ו. על הבגדים, מצד אחד, אינו חוץין. משני צדדין, חוץין. רבי יהודה אומר משום רבי יeshmuel, אף מצד אחד. רבי יוסף אומר, של בנאים, מצד אחד. ושל בור, משני צדדין:

ז. מטפחת של זפתין ושל יזארין ושל מפסלי אילנות, אין חוץין. רבי יהודה אומר, אף של קיצין, כיוצא בהן. זה הכלל, כל המקפיד עליו, חוץין. ושהאין מקפיד עליו, אינו חוץין:

